

ת"פ 14128/07/20 - מדינת ישראל נגד טארק חמדי

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 14128-07-20 מדינת ישראל נ' חמדי(עציר)
תיק חיצוני: 318811/2020

בפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מאשימה מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות עכו
נגד
נאשם טארק חמדי ע"י ב"כ עוה"ד וליד גאנם
החלטה

1. עניינה שלה חלטה זו בשאלת עדותו של אב כעד תביעה במשפט פלילי המתנהל כנגד בנו.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות החזקת סכין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ועבירת פציעה כאשר העברין מזוין, עבירה על פי סעיף 355(א)(1) לאותו החוק.
3. אביו של הנאשם אינו מתלונן בתיק, לא הותקף ולא תקף על פי כתב האישום. לא מדובר באלימות נטענת בתוך התא המשפחתי אלא על פי הנטען האלימות הופנתה כלפי אדם אחר.
4. טוען הסנגור כי בעיין זה חל הסייג אשר בפקודתה ראיות סעיף 4 האוסר העדת אב כנגד בנו לא חל כל סייג לסייג המתיר את ההעדה כמפורט בפקודת הראיות.
5. ב"כ המאשימה שוללת את עמדת הסנגור ומפנה לפקודתה ראיות סעיף 5 (א) על פיו כאשר מדובר באישום באלימות לא חל הסייג השולל עדות אב כעד תביעה כנגד בנו.
6. סעיף 2 לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971, קובע את הכלל "הכל כשרים להעיד בכל משפט...". סעיף 4 קבוע סייג לעדותם של הורה וילד

"במשפט פלילי אין הורה וילד כשרים להעיד האחד לחובת משנהו, ואין כופים אחד מהם להעיד לחובת אדם המואשם יחד עם משנהו בכתב-אישום אחד. "

סעיף 5 קובע באילו מקרים לא יחול הסייג אשר בסעיף 4 ומציין כאפשרות הראשונה משפט פלילי בשל "חבלות גוף או אלימות או איום באחד מאלה";

7. דומני כי לא יכולה להתעורר מחלוקת כי הנאשם עומד לדין בשל כתב אישום המייחס לו לכאורה עבירת אלימות אשר על פי הנטען גרמה לחבלת גוף.

סעיף 4 לכתב האישום מתאר דחיפות ודקירות עם סכין אשר על פי כתב האישום גרמו לכאורה לחתכים שונים על גופו של המתלונן.

8. על כן לא חל הסייג האוסר העדת אב כנגד בנו ודין בקשת הסנגור לגריעת האב מרשימת עדי התביעה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו חשוון תשפ"א, 02 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.